

บทคัดย่อ

การทดลองครั้งนี้วัดอุปражสังค์เพื่อศึกษาลักษณะภายนอกและสมรรถนะการเจริญเติบโตของไก่แดงที่เลี้ยงแบบขังในโรงเรือนและแบบปล่อยโดยจำกัดพื้นที่ โดยใช้ไก่แดงอายุ 4 สัปดาห์ เพศผู้ 264 ตัว และเพศเมีย 252 ตัว จัดการทดลองแบบ 2×2 แฟคทอร์เรียล ในแผนการทดลองแบบสุ่มสมบูรณ์ (2×2 factorial in completely randomized design) โดยมีระบบการเลี้ยง 2 ระบบ คือ แบบขังในโรงเรือนและแบบปล่อยโดยจำกัดพื้นที่ และเพศเป็นปัจจัยหลักในการศึกษา โดยแต่ละทรีทเมนต์คอมบินेशันมี 6 ชั้้า ไก่ทดลองทุกกลุ่มได้รับอาหารสำเร็จรูปทางการค้า ทำการทดลองตั้งแต่อายุ 4-16 สัปดาห์ ผลการศึกษาโครงสร้างของลักษณะรูปร่างภายนอกของไก่แดง อายุ 16 สัปดาห์ สีขน เพศผู้ มีขนลำตัว สร้อยคอ หลังและหน้างสีแดง แข็งและปากมีสีเหลือง ผิวน้ำมีสีแดง เพศเมีย สีขนลำตัว สร้อยคอและหน้างมีสีแดงน้ำตาล สีน้ำตาลแข็งและปากมีสีเหลือง ผิวน้ำมีสีแดง ไก่เพศผู้ มีขนาดของความยาวลำตัว ความกว้างลำตัว ความสูงลำตัว ความยาวรอบอก ความยาวของปีก ความยาว keel ความยาวน่อง และความยาวแข็ง มีค่าสูงกว่าไก่เพศเมียอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < 0.01$) สำหรับสมรรถนะการเจริญเติบโตของไก่แดงที่เลี้ยงแบบขังในโรงเรือนและแบบปล่อยโดยจำกัดพื้นที่ ผลการทดลองพบว่า “ไม่มีอิทธิพลร่วม (interaction) ระหว่างระบบการเลี้ยงและเพศ ระบบการเลี้ยงไม่มีผลทำให้น้ำหนักตัวและน้ำหนักตัวเพิ่มแตกต่างกันทางสถิติ ($P > 0.05$) โดยไก่ที่เลี้ยงแบบขังในโรงเรือนมีน้ำหนักตัวและน้ำหนักตัวเพิ่ม 1,580.53 และ 1,235.68 กรัม ตามลำดับ ในขณะที่ไก่ที่เลี้ยงแบบปล่อยโดยจำกัดพื้นที่เท่ากัน 1,590.60 และ 1,237.77 กรัมตามลำดับ แม้ว่าไก่ที่เลี้ยงแบบขังกินอาหารมากกว่าไก่ที่เลี้ยงแบบปล่อยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < 0.05$) คือ 6,492.67 และ 6,103.25 กรัม ตามลำดับ แต่อัตราการเปลี่ยนอาหารเป็นน้ำหนักตัวไม่แตกต่างกันทางสถิติ ($P > 0.05$) คือ 5.30 และ 5.00 สำหรับอิทธิพลของเพศ พนว่าเพศผู้มีน้ำหนักตัวเพิ่มและปริมาณอาหารที่กินสูงกว่าเพศเมียอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < 0.05$) โดยมีน้ำหนักตัวเพิ่ม 1,431.17 และ 1,024.52 กรัม และปริมาณอาหารที่กิน 7,117.87 และ 5,421.21 กรัม ตามลำดับ แต่อัตราการเปลี่ยนอาหารเป็นน้ำหนักตัวไม่แตกต่างกัน ($P > 0.05$) โดยมีค่า 5.03 และ 5.30 ตันทุนค่าอาหารต่อการเพิ่มน้ำหนักตัว 1 กิโลกรัม พนว่า ระบบการเลี้ยงแบบปล่อยโดยจำกัดพื้นที่มีตันทุนต่ำกว่าการเลี้ยงแบบขังในโรงเรือนคือ 40.43 และ 43.09 บาท และเพศผู้มีตันทุนต่ำกว่าเพศเมียคือ 40.78 และ 43.39 บาท สำหรับคุณภาพจากพนว่าไก่ที่เลี้ยงแบบขังในโรงเรือนมีเปอร์เซ็นต์

ไขมันซ่องห้องสูงกว่า (0.10%) ไก่ที่เลี้ยงแบบปล่อยโดยจำกัดพื้นที่ (0.03%) อร่ายมีน้ำยำคัญทางสถิติ ($P<0.05$) สำหรับเปอร์เซ็นต์ชากระดูกอ่อนและชากระดูกเย็นและชิ้นส่วนชากระดูกอื่นๆ ไม่พบความแตกต่าง ($P>0.05$) เนื่องจากกระบวนการเลี้ยง ส่วนเพศ พบร่วมเพศผู้มีเปอร์เซ็นต์เนื้อขาวรวมกระดูก เนื้อสะโพก เนื้อน่อง และไขมันซ่องห้องสูงกว่าเพศเมียอย่างมีน้ำยำคัญทางสถิติ ($P<0.05$) ซึ่งมีค่า 29.92 และ 26.32 , 16.74 และ 14.80 , 12.01 และ 10.82 และ 0.15 กับ 0.0% ตามลำดับ แต่เพศเมียมีเปอร์เซ็นต์เนื้อแดงหน้าอกสูงกว่าเพศผู้ ($P<0.05$) คือ 12.36 และ 11.84 จากการทดลองครั้งนี้สรุปได้ว่า ระบบการเลี้ยงไม่มีผลต่อน้ำหนักตัวเพิ่ม และเปอร์เซ็นต์ชากระดูกและชิ้นส่วนชากระดูกต่างๆ แต่มีผลต่อปริมาณอาหารที่กินและต้นทุนค่าอาหารต่อการเพิ่มน้ำหนักตัว 1 กิโลกรัม สำหรับเพศเมียผลต่อน้ำหนักตัวเพิ่ม ปริมาณอาหารที่กิน ต้นทุนค่าอาหารต่อการเพิ่มน้ำหนักตัว 1 กิโลกรัม และเปอร์เซ็นต์ชากระดูกและชิ้นส่วนชากระดูกต่างๆ

Abstract

This study aims to investigate phenotypic characteristic and growth performance of Thai indigenous chickens reared under different production systems. A 2x2 factorial in completely randomized design experiment was conducted to determine the effects of rearing system (intensive and extensive) and sex (male and female) on growth performance and carcass characteristic. In each treatment combination, there were six replications with 22-23 birds each. Twenty five chicken of each sex at 16 weeks old were sampled to study phenotypic characteristic. The male have reddish-brown plumage. Black is found only on the rectrics and on the webs of primaries and on the secondary wing feathers. The color of the beak and shank are yellow or whitish-yellow. The plumage of the female is mixture of red-brown and dark brown with a black tail and whitish-brown abdominal feather. The comb is rose type. Male chicken had a significantly wing length, breast girth, body length-width-depth, keel length, drumstick length and shank length than did female chicken ($P<0.01$).

In this study, it was found that there was no interaction between two main factors. The chickens rearing in intensive system had significant ($P<0.05$) higher feed intakes than that chicken rearing in extensive system but body weight, body weight gain and feed per gain were not significant difference ($P>0.05$) between rearing system. Male chickens had a significant ($P<0.05$) higher feed intake, body weight and body weight gain than females. Feed intake and body weight gain of male and female chicken during 4-16 weeks were 7,117.87: 1,431.17 and 5,421.21 : 1,024.52 grams, respectively. But feed per gain was not significant difference between sexes. ($P>0.05$)

In terms of carcass characteristics, both rearing system showed no significant difference in the hot carcass, chilled carcass, breast, thigh, leg and wing percentage ($P>0.05$). The chicken rearing in intensive system had lower abdominal fat percentage than chicken rearing in extensive system ($P<0.05$). For the sex difference the male had higher leg, thigh and abdominal fat percentage but lower breast percentage than the female chicken ($P<0.05$).